

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 630/ 4 kwietnia 2021 ISSN 2080-0010

Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Dz 10, 34a. 37-43

Czytanie z Dziejów Apostolskich: Gdy Piotr przybył do domu setnika Korneliusza w Cezarei, przemówił w dłuższym wywodzie: «Wiecie, co się działo w całej Judei, począwszy od Galilei, po chrzcie, który głosił Jan. Znacnie sprawę Jezusa z Nazaretu, którego Bóg namaścił Duchem Świętym i mocą. Dlatego że Bóg był z Nim, przeszedł On, dobrze czyniąc i uzdrawiając wszystkich, którzy byli pod władzą diabła. A my jesteśmy świadkami wszystkiego, co działo się w ziemi żydowskiej i w Jeruzalem. Jego to zabili, zawiesiwszy na drzewie. Bóg wskrzesił Go trzeciego dnia i pozwolił Mu ukazać się nie całemu ludowi, ale nam, wybranym uprzednio przez Boga na świadków, którzy z Nim jedliśmy i piliśmy po Jego zmartwychwstaniu. On nam rozkazał ogłosić ludowi i całemu światu, że Bóg ustanowił Go sędzią żywych i umarłych. Wszyscy prorocy świadczą o tym, że każdy, kto w Niego wierzy, przez Jego imię otrzymuje odpuszczenie grzechów».

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 118 (117), 1b-2. 16-17. 22-23

W tym dniu wspomniał wszyscy się weselmy albo: Alleluja

Dziękujcie Panu, bo jest dobry, *
bo Jego łaska trwa na wieki.
Niech dom Izraela głosi: *
«Jego łaska na wieki».

Prawica Pana wzniesiona wysoko, *
prawica Pańska moc okazała.
Nie umrę, ale żyć będę *
i głosić dzieła Pana.

Kamień odrzucony przez budujących *
stał się kamieniem węgielnym.
Stało się to przez Pana *
i cudem jest w naszych oczach

DRUGIE CZYTANIE

Kol 3, 1-4)

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Kolosan: Bracia: Jeśli razem z Chrystusem powstałicie z martwych, szukajcie tego, co w górze, gdzie przebywa Chrystus, zasiadający po prawicy Boga. Dążcie do tego, co w górze, nie do tego, co na ziemi. Umarliście bowiem i wasze życie jest ukryte z Chrystusem w Bogu. Gdy się ukazuje Chrystus, nasze

Życie, wtedy i wy razem z Nim ukazecie się w chwale.

Albo do wyboru:

1 Kor 5, 6b-8

Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Pawła Apostoła do Koryntian: Czyż nie wiecie, że odrobina kwasu całe ciasto zakwasza? Wyrzucicie więc stary kwas, abyście się stali nowym ciastem, bo przecież przańni jesteście. Chrystus bowiem został złożony w ofierze jako nasza Pascha. Tak przeto odprawiamy święto nasze, nie przy użyciu starego kwasu złości i przewrotności, lecz na przańnym chlebie czystości i prawdy.

Oto słowo Boże

SEKWENCJA

Niech w święto radosne Paschalnej Ofiary
Składają jej wierni uwielbienie swych dary.
Odkupił swe owce Baranek bez skazy,
Pojednał nas z Ojcem i zmył grzechów zmyły.
Śmierć zwarła się z życiem i w boju, o dziwy,
Choć poległ Wódz życia, króluje dziś żywy.
Mario, ty powiedz, coś w drodze widziała?
Jam Zmartwychwstałego blask chwały ujrzała.
Żywego już Pana widziałam, grób pusty,
I świadków anielskich, i odzież, i chusty.
Zmartwychwstał już Chrystus, Pan mój i nadzieja,
A miejscem spotkania będzie Galilea.
Wiemy, żeś zmartwychwstał, że ten cud prawdziwy,
O Królu Zwycięzco, bądź nam miłoścywy.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Por. 1 Kor 5, 7b-8a

Chrystus został ofiarowany jako nasza Pascha. Odprawiamy nasze święto w Panu.

EWANGELIA

J 20, 1-9

Słowa Ewangelii według Świętego Jana: Pierwszego dnia po szabacie, wczesnym rankiem, gdy jeszcze było ciemno, Maria Magdalena udała się do grobu i zobaczyła kamień odsunięty od grobu. Pobiegła więc i przybyła do Szymona Piotra oraz do drugiego ucznia, którego Jezus kochał, i rzekła do nich: «Zabrano Pana z grobu i nie wiemy, gdzie Go położono». Wyszedł więc Piotr i ów drugi uczeń i szli do grobu. Biegli obydwa razem, lecz ów drugi uczeń wyprzedził Piotra i przybył pierwszy do grobu. A kiedy się nachylił, zobaczył leżące płótno, jednakże nie wszedł do środka. Nadszedł potem także Szymon Piotr, idący za nim. Wszedł on do wnętrza grobu i ujrzał leżące płótno oraz chustę, która była na Jego głowie,

W Klimatach:

Wielkanoc 2021:

Zmartwychwstanie Pana Jezusa jest fundamentem wiary	2
Patris Corde – List Apostolski – cd.	2
Prawdziwe oblicze monarchini.	3
7 dowodów na zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa	3
Rekolekcje "Oddanie 33" od 9 kwietnia br	4

KOMENTARZ

Gdy jeszcze było ciemno, jako pierwsza do grobu, przybyła Maria Magdalena. Uczniowie przybiegną tam później, i to tylko dlatego, że dowiadują się od niej, że grób jest pusty. Jej serce pozwoliło rozproszyc mrok beznadziei, chciała być tam gdzie jest Jezus, nawet jeśli będzie to grób, skrywający w mroku śmierci ciało Mistrza. To geniusz miłości, który Bóg złożył w sercu kobiety, dał jej siłę do pokonania beznadziei.

Jakże dzisiaj brakuje tego świadectwa, jakie niosło serce Marii. Zagłuszają nas obrazy kobiet silnych, niezależnych, kobiet, które przestają być sobą. Takich, które nie poszłyby do grobu, bo to byłoby zbyt sentymentalne.

Świat zaś potrzebuje tej siły miłości, która odnajduje nadzieję wbrew nadziei, potrzebuje świadectwa, które pozwoli rozproszyc mrok grobów codzienności i odnaleźć dar nowego życia.

ks Maciej Czapliński

leżącą nie razem z płótnami, ale oddzielnie zwiniętą w jednym miejscu. Wtedy wszedł do wnętrza także i ów drugi uczeń, który przybył i pierwszy do grobu. Ujrzał i uwierzył. Dotąd bowiem nie rozumieli jeszcze Pisma, które mówi, że On ma powstać z martwych.

Oto Słowo Pańskie

Zmartwychwstanie Pana Jezusa jest fundamentem wiary

Dlaczego zmartwychwstanie Pana Jezusa jest fundamentem naszej wiary? Św. Paweł Apostoł napisał: „Jeśli Chrystus nie zmartwychwstał, daremne jest nasze nauczanie, próżna jest także nasza wiara.” (I Kor 15, 14).

Wydarzenia formujące naród wybrany i chrześcijan

Dla Izraelitów wydarzeniem fundamentalnym, które miało znaczenie dla uformowania ich jako narodu było wyjście z Egiptu „domu niewoli”, przejście przez Morze Czerwone i wędrówka przez pustynię do Ziemi Obiecanej. To przejście z niewoli do wolności nazywają Paschą.

Wydarzeniem, które miało fundamentalne znaczenie dla nas chrześcijan jest zmartwychwstanie Pana Jezusa. Nazywamy je również Paschą, ponieważ Jezus przeszedł ze śmierci do Nowego Życia, czyli do nowego sposobu istnienia.

Dwa etapy uznania fundamentu naszej wiary

Pierwszym krokiem w rozpoznaniu fundamentu naszej wiary jest uznanie, że Jezus zmartwychwstał. To jest fakt. Po śmierci został złożony do grobu, który po trzech dniach był pusty. Ewangelisci opisali jak wyglądał pusty grób Jezusa. Były w nim pozostawione dwa przedmioty należące do Pana Jezusa: całun i chusta złożona osobno.

Drugim krokiem jest uwierzyć. Działanie Boga idzie w takim kierunku, by od uznania faktu zmartwychwstania przejść do wiary. Spotkania wielkanocne Pana Jezusa z uczniami rodzą w nich przekonanie, że przez śmierć i zmartwychwstanie dokonało się zbawienie człowieka. Dzięki spotkaniu z Panem widać, jak w uczniach wiara narastała. Powoli uświadamiali sobie, co się dokonało, jakiej rzeczywistości dotykali. Piotr zaczął od pustego grobu, a potem przez wiele dni Jezus oświecał jego umysł, by po zesłaniu Ducha Świętego mógł przekonująco przemawiać, pociągając do wiary ludzi i zachęcać do przyjęcia chrztu.

Konsekwencje uznania faktu zmartwychwstania

Prawda o zmartwychwstaniu domaga się odpowiedzi ze strony człowieka, czyli zmiany postępowania, przyjęcia Chrztu świętego, by móc rozwijać w sobie nowe życie. Przez chrzest zostaliśmy zanurzeni w tajemnicy śmierci i zmartwychwstania Pana Jezusa. Przez Chrzest mamy umierać dla grzechu. Przez Chrzest ma wzrastać w nas nowe życie. Przez Chrzest godzimy się na przyjęcie darów Ducha Świętego udzielanych nam przez Boga.

Te dary otrzymujemy dlatego, że Jezus umarł i zmartwychwstał. Owoce Ducha Świętego to: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie (Ga 5, 22-23). Brak tych owoców jest sygnałem, by wrócić do Jezusa.

Owoce Ducha Świętego są zwieńczeniem procesu duchowego. One nie pozwalają nam zatrzymać się w miejscu. Jezus spotykał się z ludźmi przy posiłkach i w drodze.

Jest to dla nas wskazówka, by odczytywać, co służy pogłębieniu naszej więzi z Jezusem Zmartwychwstałym. On jest naszym Zbawicielem. On prowadzi nasz rozwój duchowy na tyle, na ile chcemy być Jego uczniami.

ks. Andrzej Mazański

Źródło:

<http://parafiaswrodziny.pl/2019/05/15/zmartwychwstanie-pana-jezusa-jest-fundamentem-wiary/>

Patris Corde – List Apostolski

OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

Z OKAZJI 150. ROCZNICY OGŁOSZENIA ŚWIĘTEGO JOZEFA PATRONEM KOŚCIOŁA POWSZECHNEGO

Ojcostwo, które wyrzeka się pokusy, by według swego życia układać życie dzieci, zawsze otwiera szeroko przestrzeń na całkowitą nowość. Każde dziecko zawsze przynosi ze sobą tajemnicę, zupełną nowość, która może być ujawniona tylko z pomocą ojca, który szanuje jego wolność. Ojca, który jest świadomy, że zrealizuje swoją funkcję wychowawczą i że w pełni przeżyje swoje ojcostwo tylko wówczas, gdy stanie się „bezużyteczny”, gdy zobaczy, że dziecko staje się autonomiczne i samodzielnie kroczy po drogach życia, gdy postawi się w sytuacji Józefa, który zawsze wiedział, że to Dziecko nie jest jego własnym, lecz zostało jedynie powierzone jego opiece. Przecież to właśnie sugeruje Jezus, gdy mówi: „Nikogo też na ziemi nie nazywajcie waszym ojcem; jeden bowiem jest Ojciec wasz, Ten w niebie” (Mt 23, 9).

Za każdym razem, kiedy znajdujemy się w sytuacji spełniania ojcostwa, musimy zawsze pamiętać, że nigdy nie jest to spełnianie posiadania, ale „znak”, który odnosi do pewnego wznioślejszego ojcostwa. W pewnym sensie, wszyscy jesteśmy zawsze w położeniu Józefa: jesteśmy cieniem jedyne Ojca niebieskiego, który „sprawia, że słońce Jego wschodzi nad złymi i nad dobrymi, i On zsyła deszcz na sprawiedliwych i niesprawiedliwych” (Mt 5, 45); jest to cień, który podąża za Synem.

Celem tego Listu apostolskiego jest wzbudzenie większej miłości dla tego wielkiego Świętego, abyśmy byli zachęcani do modlitwy o je-go wstawiennictwo i do naśladowania jego cnót i jego zaangażowania.

Istotnie, specyficzną misją świętych jest nie tylko spełnianie cudów i łask, ale wstawiennictwo za nami przed Bogiem, podobnie jak Abraham i Mojżesz, podobnie jak Jezus, „jeden pośrednik” (1 Tm 2, 5), który jest u Boga Ojca naszym „rzecznikiem” (1 J 2, 1), „bo zawsze żyje, aby się wstawić za nami” (por. Hbr 7, 25; por. Rz 8, 34).

Święci pomagają „wszystkim wiernym do osiągnięcia świętości i doskonałości własnego stanu”. Ich życie jest konkretnym dowodem na to, że można żyć Ewangelią.

W obliczu przykładu tak wielu świętych, św. Augustyn zadawał sobie pytanie: „Nie stać cię na to, na co stać było tych mężczyzn i te kobiety?”. I tak doszedł do ostatecznego nawrócenia, wołając: „Późno Cię umiłowałem, Piękności tak dawna a tak nowa!”.

Rzym, u św. Jana na Lateranie,
dnia 8 grudnia, w Uroczystość Niepokalanego
Poczęcia Najświętszej Maryi Panny,
roku 2020, ósmego mojego pontyfikatu.

Franciscus

Prawdziwe oblicze monarchini.

Marysienka. Niezaprzeczalnie jedna z najbardziej popularnych królowych Polski. I jedna z najpiękniejszych, jeśli nie najpiękniejsza kobieta na tronie Sarmacji.

Czarnooka Francuzka zauroczyła czcigodnego Profesora. Nie mógł pogodzić się z faktem, że potomność obeszła się z nią niełaskawie. Historycy prześcigali się w wynajdywaniu ujemnych cech Marysienki. Nie szczędzili negatywnych opinii: zmienna, despotyczna, kapryśna, popędliwa, uparta i chciwa na pieniądze.

Rozpisywali się nad jej zgubnym wpływem na króla, który wciąż niezmiernie ulegał „przewrotnej żonie”.

„Jej wtrącanie we wszystkie sprawy publiczne mąciło spokojność króla, dworu, rodziny i kraju.” „Mała, chciwa intrygantka.” „Dużo nam wyrządziła szkody i zgryzoty”.

Fatalna opinia o Marysienke kładła się cieniem na bohaterze 20 zwycięskich bitew, nieustraszonemu i pewnym siebie królu Janie III Sobieskim.

„Triumfująca Wenus”

Wydana w 1938 roku biografia Tadeusza Boya Żeleńskiego ugruntowała opinię Marysienki, jako „triumfującej Wenus”. Tylko nieliczni recenzenci ocenili biografię Żeleńskiego wręcz jako szkodliwą. Sobieski został w niej przedstawiony, „jakby całe niemal życie chodził w białym i w pantoflach, a tylko z rzadka „mimo woli”, zawsze przez kogoś popychany, przywdziewał zbroję.

Profesor Michał Komarzyński postanowił rozprawić się z czarnym PR Marysienki, niesprawiedliwą, tendencyjną oceną i ukazać prawdziwe oblicze monarchini.

„Uważałem, że nie można dłużej zwlekać z przedstawieniem nowego, pełniejszego obrazu królowej. W społeczeństwie i w nauce funkcjonuje bowiem nadal przestarzała oraz wypaczona mocno wizja słynnej Marysienki-pisał prof. M. Komarzyński.

Po wielu latach pracy, żmudnych poszukiwań w archiwach polskich i europejskich, w 1983 roku ukazuje się plon pracy, pierwsze wydanie biografii „Maria Kazimiera d' Arquier Sobieska, królowa Polski (1641-1715)”.

Sobieska, królowa Polski

„Książka w zamyśle wymierzona była przeciw wszystkim, którzy zarówno za życia władczyni, jak i potem przez wiele lat pokoleń niesprawiedliwie oceniali życie i działalność królowej” – uważa Aleksandra Skrzypietz.

Bohaterka biografii prof. Michała Komarzyńskiego jest kochającą żoną, matką, córką.

„Jestem zobowiązana Bogu za to, że dał mi go (Jana III) za męża. Chciałabym w każdej chwili dnia wyrażać mu za to swą wdzięczność”.

Była nie tylko kochającą ale i ambitną żoną. Jan Sobieski zawdzięczał jej bardzo wiele.

Zapobiegliwa gospodyni

„Ta sama powabna dłoń, która przed laty wcisnęła Celadonowi łaskę marszałka i buławę hetmana, wręczyła mu w końcu berło królewskie”.

Kiedy 21 maja 1674 roku rozległ się na polach Woli jednomyślny okrzyk: „Vivat Joannes rex”, „Niech żyje król Jan”, niewiele osób wiedziało, że zwycięstwo Sobieskiego było w znacznej mierze dziełem żony.

Z kart biografii Michała Komarzyńskiego jawi się postać Marysienki, jako mądrej, przykładnej, zapobiegliwej gospodyni, nadzorującej funkcjonowanie dóbr, przebudowującej i upiększającej rodowe rezydencje, skrzętnie gromadzącej pieniądze, tak potrzebne dla przyszłości rodziny.

Marysienka, matka dzieci, których ojciec „największy monarcha, jakiego miała Polska” chce tronu dla najstarszego syna i godnego zamążpójścia jedynaczki. Mimo starań nie udało się królowej przełamać oporu magnaterii, która skutecznie sprzeciwiła się elekcji „Piasta” na tron Rzeczypospolitej.

Drugi zamiar zakończył się sukcesem. Ukochana jedynaczka została żoną elektora Bawarii. Po uroczystej ceremonii zaślubin ucztoowano i tańczono cztery dni. Weselił się również lud warszawski. Z rozkazu króla i jego małżonki upieczono wiele całych wołów i nie żałowano wina.

Pobożna królowa

Maria Kazimiera była godną małżonką wielkiego króla. Podobnie jak i mąż odznaczała się wielką pobożnością. W jej codziennym życiu sporo miejsca zajmował Kościół. Pobożna Maria Kazimiera bywała na nabożeństwie „rannym i obiednym” lub „tak na rannym, jako i wieczornym”.

W listach do brata i syna królowa zawarła cenne wzmianki o swoim stosunku do Boga. Uważała, że najważniejszą rzeczą w poczynaniach ludzkich jest zapewnienie sobie zbawienia.

„Szczególne pobożności odprawiała za zmarłych.”

„Pobożność królowej przejawiała się również w dziele miłosierdzia.”

Marysienka po wyjściu z kościoła, rozdawała hojnie jałmużny wśród cisnącej się do jej dłoni biedoty.

Królowa-Wdowa

Większość biografii królowej kończyła się wraz ze śmiercią króla Jana. Tymczasem królowa-wdowa przeżyła ukochanego męża o 20 lat. Jesień życia królowej, spędzona poza granicami Polski – to temat zupełnie nieznan. Pisze na ten temat szczegółowo prof. Michał Komarzyński.

Wdowa po pogromcy Turków znalazła schronienie w Wiecznym Mieście, gdzie witana była z ogromną atencją, korzystała z gościnności papieża, przychylności kardynałów.

W 1714 roku, w wieku 75 lat królowa decyduje się na opuszczenie Rzymu i wybiera w podróż do Francji, do zamku w Blois. Umiera ostatniego dnia stycznia 1716 roku.

I na zakończenie jeszcze jeden cytat z książki: **Wypada stwierdzić, że bohaterka nasza nie mieści się żadną miarą w ramach czarnej legendy, w jakie została wtłoczona.**

Opracowała Barbara Olak

7 dowodów na zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa

1. Pusty grób.
2. Objawienia Jezusa uczniom po zmartwychwstaniu.
3. Świadczenie kobiet, które przyszły do grobu namaścić ciało Jezusa.
4. Przemiana życia uczniów z bojaźliwych w odważnie głoszących Ewangelię.
5. Narodziny Kościoła.
6. Gotowość oddania życia przez uczniów za wiarę w Zmartwychwstałego Jezusa.
7. Nawrócenie Szawła na drodze do Damaszku.

Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego – 4 kwietnia 2021 r.

1. Kościół przeżywa dziś uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego. Jest to największe święto Kościelne. Dziękujemy wszystkim, którzy wzięli udział w liturgii Triduum Paschalnego i przyczynili się do jej pobożnego przeżycia.
2. Msze św. w dniu dzisiejszym sprawowane będą jeszcze o godz. 8.30, 10.00, 11.30, 13.00 i 18.00. Nie będzie Mszy św. o godzinie 20.00.
3. W Poniedziałek Wielkanocny Msze św. sprawowane będą według porządku niedzielnego: o godz. 7.00; 8.30; 10.00; 11.30; 13.00 i o 18.00. Nie będzie Mszy św. o godz. 20.00. W tym dniu zbieramy ofiary do puszek na potrzeby Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.
4. Rozpoczęliśmy nowennę do Miłosierdzia Bożego. Koronka do Miłosierdzia Bożego dziś o godz. 17.00., po nabożeństwie modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wypominkach rocznych. W dni powszednie, aż do następnej niedzieli Koronkę do Miłosierdzia Bożego będziemy odmawiali po Mszy św. o godz. 17.00.
5. W Niedzielę Miłosierdzia Bożego, 11.04. o godz. 15.00 wspólnota Miłosierdzia Bożego zaprasza do kościoła. na wspólną modlitwę Koronką do Bożego Miłosierdzia.
6. W piątek, zgodnie z przepisem kan. 1251 KPK nie obowiązuje post i można spożywać pokarmy mięsne.
7. W piątek, 9 kwietnia br. Mszą świętą o godzinie 18.00. rozpoczniemy kolejną edycję trzydziestotrydniowych indywidualnych rekolekcji „Oddanie33”. Po Mszy odbędzie się spotkanie wprowadzające, które poprowadzi Ksiądz Tomasz. Po spotkaniu będzie możliwość adoracji Najświętszego Sakramentu, w ciszy, do godz. 20.30. Rekolekcje zakończymy 13 maja br. uroczystą Mszą świętą i podpisaniem Aktu oddania. Serdecznie zapraszamy zarówno

osoby, które co roku odnawiają Akt oddania oraz osoby pragnące dokonać tego po raz pierwszy. Materiały rekolekcyjne można będzie nabyć u Siostry w Zakrystii lub w dniu rozpoczęcia rekolekcji. Są one również dostępne na stronie: www.oddanie33.pl.

8. Dziękujemy s. Jakubinie, p. Marii Zmyi, p. Stanisławowi Podgórkowskiemu, p. Stanisławowi Gawrysiowi, p. Dariuszowi Bryłowi, p. Krzysztofowi Walczakowi, p. Michałowi Pyrka, za przygotowanie w tym roku Ciemnicy i Grobu Pańskiego.

Rekolekcje "Oddanie 33" od 9 kwietnia br.

W piątek, 9 kwietnia br. Mszą świętą o godz. 18.00 rozpoczniemy kolejną edycję 33-dniowych indywidualnych rekolekcji „Oddanie33”. Po Mszy odbędzie się spotkanie wprowadzające, które poprowadzi Ksiądz Tomasz. Po spotkaniu będzie możliwość adoracji Najświętszego Sakramentu, w ciszy, do godz. 20.30. Rekolekcje zakończymy 13 maja br. uroczystą Mszą świętą i podpisaniem Aktu oddania. Serdecznie zapraszamy zarówno osoby, które co roku odnawiają Akt oddania oraz osoby pragnące dokonać tego po raz pierwszy. Materiały rekolekcyjne można będzie nabyć dzisiaj, po Mszy o godz. 13.00 lub w dniu rozpoczęcia rekolekcji. Są one również dostępne na stronie www.oddanie33.pl.

**Rozlicz PIT
i przekaz 1% podatku
na parafialną „Fundację Ecclesia
Villanovensis”
– numer KRS: 0000331641**

Przeznacz Twój 1%

e-pity 2020
URUCHOM

www.parafiawilanow.pl
Program do rozliczenia PIT
PIT-OP dla emerytów i rencistów.

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: [@ParafiaWilanowAnna](https://www.facebook.com/ParafiaWilanowAnna)

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis

Intencja różańcowa Kół Żywego Różańca

14.03.2021-11.04.2021

*Módlmy się
za zatwardziałyłch grzeszników,
aby przez przykład
dobrych i miłosiernych chrześcijan
znaleźli drogę do Boga.*